

27 Δεκεμβρίου, 1995

(ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ DAVID CARTER (ΑΡ. 3),

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗ
ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9555).

Νομική αρωγή — Αίτημα για νομική αρωγή πέραν των εξόδων εκπρο-
σώπησης διά δικηγόρου — Αίτημα για κάλυψη εξόδων χαρτοσή-
μων, δακτυλογράφησης και μετάφρασης εγγράφων.

Έφεση — Αντικείμενο έφεσης — Έφεση επί θέματος που δεν υπήρξε
αντικείμενο της πρωτόδικης διαδικασίας.

Ανθρώπινα δικαιώματα — Δικαίωμα πρόσβασης προς τα Δικαστήρια —
Δικαιώματα κατοχυρωμένα από το Άρθρο 30 του Συντάγματος.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, υπέβαλαν στις Κυπριακές
Αρχές αίτημα έκδοσης του εφεσείοντα. Η Κυπριακή Δημοκρατία,
με πρωτοβουλία του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα του παρα-
χώρησε νομική αρωγή με διορισμό δικηγόρου της εκλογής του, αλ-
λά ο εφεσείων την έκρινε ανεπαρκή επειδή δεν περιλάμβανε την κα-
ταβολή χαρτοσήμων και μετάφραση των δικαστικών εγγράφων.

Με αίτημά του, το οποίο το Ανώτατο Δικαστήριο χαρακτήρισε
άτυπο, ο εφεσείων αξίωσε αναστολή όλων των διαδικασιών που
σχετίζονται με τον ίδιο, τη σύζυγο και τη θυγατέρα του, μέχρις ότου
η έφεσή του ακουστεί και αποφασιστεί και όλα τα δικαιώματά του
τα σχετιζόμενα με την έφεση εξαντληθούν. Ζήτησε επίσης απαλλα-
γή από τον έλεγχο, όπως τον χαρακτήρισε, του Επαρχιακού Δικασ-
τηρίου Λάρνακας και όπως το Δικαστήριο διαταχθεί να ακολου-
θήσει και εφαρμόσει τη Συνθήκη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Το αίτημα του εφεσείοντα ενώπιόν του Ανωτάτου Δικαστηρίου,
χαρακτήριστηκε άτυπο επειδή δεν μπορούσε να υπαχθεί σε καμιά
αρμοδιότητά του, ούτε να συσχετιστεί με οποιαδήποτε θεραπεία

που θα μπορούσε να του παρασχεθεί.

5 Ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου που επιλήφθηκε της αί-
τησης, αντιμετώπισε τα αιτήματα ως αποβλέποντα στην εξασφάλιση
προνομιακού εντάλματος certiorari και ανέστειλε τη διαδικασία ενώ-
πιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας μέχρι την εκδίκαση της
10 αίτησης, αλλά αφού τον άκουσε απέρριψε τα αιτήματα. Διαπίστωσε
ότι η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου δεν είχε εφευβληθεί και
όπως σημείωσε, στην υπόθεση του αιτητή έγινε μακρά αναφορά σε
ισχυρισμούς για παραβιάσεις των δικαιωμάτων του σε σχέση με τη
15 σύλληψη και κράτησή του που όμως δεν αποτελούσαν το αντικείμενο
της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου. Επισημάνε επίσης ότι το
αίτημα για προστασία των δικαιωμάτων της σύζυγου του και της κό-
ρης του, δεν αποτελούσαν το αντικείμενο της διαδικασίας και εν πά-
ση περιπτώσει η προστασία τους, αποτελούσε ατομική τους μέριμνα.

20 Ο εφεσείων υπέβαλε έφεση, η οποία ήταν ουσιαστικά αδύνατο
να συναρτηθεί με τα αιτήματά του ενώπιον του πρωτόδικου Δικασ-
τηρίου. Ο πρώτος λόγος έφεσης αφορούσε παράπρονό του, ότι ο
δικηγόρος της Δημοκρατίας που παρακολουθούσε την εκδίκαση
της αίτησης του στο Ανώτατο Δικαστήριο και χειριζόταν την αίτη-
ση έκδοσής του, είχε δύο συναντήσεις με το Δικαστή ο οποίος επε-
λήφθηκε της αίτησης στο γραφείο του, κατά παράβαση των οικονο-
25 μικών κανόνων και των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης. Από
το κείμενο της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου, ο δικηγό-
ρος παρενέβη για να γνωστοποιήσει την προθυμία της Γενικής Ει-
σαγγελίας να παραχωρήσει από τη Δημοκρατία νομική αρωγή στον
εφεσείοντα για την εκπροσώπησή του και στη διαδικασία ενώπιον
30 του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

30 Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης ενώπιον του Εφετείου, ο αιτητής
επανάλαβε το αίτημά του για καταβολή της δαπάνης έκδοσής του από
την Αμερικανική Κυβέρνηση, επικαλούμενος το Άρθρο 13 της Συνθή-
κης που διέπει την έκδοση φυγοδίκων μεταξύ της Κυπριακής Δημο-
35 κρατίας και των Ηνωμένων Πολιτειών, το Άρθρο 30 του Συντάγμα-
τος και τις συναφείς με αυτό διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης
για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμε-
λιωδών Ελευθεριών μετά του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου.

40 *Αποφασίστηκε, ότι:*

(1) Η επικοινωνία δικηγόρου της άλλης πλευράς με το Δικαστήριο, δεν
τεκμηριώνει αφ' εαυτής οτιδήποτε το μεμπτό, ούτε αποδεικνύει έλ-
λειψη αμεροληψίας εκ μέρους του Δικαστηρίου.

- (2) Είχε χορηγηθεί νομική αρωγή στον αιτητή για κάλυψη της δαπάνης εκπροσώπησής του και δεν edικαιοúτο οιασδήποτε άλλης αρωγής, αφού το Άρθρο 13 της Συνθήκης που διέπει την έκδοση φυγοδικών μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ρυθμίζει διακρατικές υποχρεώσεις ως προς το ποιά χώρα επωμίζεται τα έξοδα που σχετίζονται με την αίτηση έκδοσης. 5
- (3) Το αντικείμενο της διαδικασίας, δεν ήταν η αναθεώρηση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου λόγω παράβασης των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται με το Άρθρο 30 του Συντάγματος ή η παροχή άλλης γνωστής στο δίκαιο θεραπείας, αλλά αίτημα διασφάλισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων του αιτητή που δεν μπορούσε να κριθεί κατ' έφεση διότι δεν αποτέλεσε αντικείμενο της πρωτόδικης διαδικασίας. 10
- (4) Τα παράπονα που διατυπώθηκαν ως προς τη διεξαγωγή της πρωτόδικης διαδικασίας, ήσαν ανυπόστατα. 15
- (5) Ο ισχυρισμός για παραβίαση του δικαιώματος ευχερούς πρόσβασης στα Δικαστήρια, το οποίο κατοχυρώνεται από το Άρθρο 30.1 του Συντάγματος θα έπρεπε να απορριφθεί ως ανυπόστατος από το γεγονός και μόνο ότι η άτυπη αίτηση που υπέβαλε έγινε δεκτή και εξετάστηκε. 20
- Η έφεση απορρίφθηκε ως ανυπόστατη.* 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Police v. Georgiades (1983) 2 C.L.R. 33,*
- Merthodja v. Police (1987) 2 C.L.R. 227,* 30
- Αστυνομία v. Γιάλλουρου (1992) 2 Α.Α.Δ. 147,*
- In re Efthymiou (1987) 1 C.L.R. 329,* 35
- Ευσταθίου v. Αστυνομίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 294,*
- Βίκτωρος v. Χριστοδούλου (1992) 1(Α) Α.Α.Δ. 512,*
- Γρηγορίου v. Τραπεζής Κύπρου Λτδ (1992) 1(Β) Α.Α.Δ. 1222,* 40
- Μακρή v. Χατζηευαγγέλου (1993) 1 Α.Α.Δ. 203.*

Έφεση.

Έφεση από τον αιτητή κατά της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Κούρρης, Δ.) που δόθηκε στις 10 Νοεμβρίου, 1995 (Αρ. Αίτησης 178/95) με την οποία απορρίφθηκε αίτημά του για αναστολή όλων των νομικών διαδικασιών που σχετίζονται με την έκδοσή του, απαλλαγή του από τον έλεγχο του Δικαστηρίου και της Αστυνομίας και εφαρμογή από το Πρωτόδικο Δικαστήριο της συνθήκης για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ο αιτητής παρουσιάσθηκε προσωπικά.

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ. Μ. Πικής, Π.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Εναγτίον του εφεσείοντα εκκρεμεί αίτημα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, υποβληθέν μέσω των αρμοδίων κυπριακών Αρχών, για την έκδοσή του ώστε να δικαστεί για σειρά αδικημάτων, περιλαμβανομένου κι εκείνου της πλαστογράφησης επιταγής, αδικήματος τιμωρητέου με φυλάκιση διά βίου. Εκκρεμούσης της εκδίκασης της αίτησης για την έκδοσή του, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακος απέλυσε τον αιτητή υπό όρους οι οποίοι περιλαμβάνουν, εκτός από την παροχή εγγύησης (προσωπική και της συζύγου του) για ποσό 25 Χιλιάδων Λιρών Κύπρου, την παράδοση των ταξιδιωτικών του εγγράφων και την προσέλευσή του στον Κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό Λάρνακος τέσσερις φορές την ημέρα.

Με πρωτοβουλία του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα, παρασχέθηκε, από την Κυπριακή Δημοκρατία, νομική αρωγή στον αιτητή για το διορισμό δικηγόρου της εκλογής του. Ως αποτέλεσμα, διορίστηκε δικηγόρος τον οποίο επέλεξε, ο οποίος τον εκπροσώπησε στη διαδικασία έκδοσης ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Η διευθέτηση υπολείπεται, κατά τον εφεσείοντα, των αναγκαίων για την υπεράσπισή του, διότι δεν περιλαμβάνει και αρωγή για την καταβολή των χαρτοσήμων, καθώς και τη μετάφραση των δικαστικών εγγράφων. Η απουσία των διευκολύνσεων αυτών δυσχεραίνει, όπως ισχυρίζεται, τόσο την εκπροσώπηση του εφεσείοντα στο Δικαστήριο - παρά την παρουσία διερμηγέα - όσο και την προώθηση και διεκπεραίωση των υποθέσεών του ενώπιον των

αρμοδιών κυβερνητικών Αρχών στις οποίες υπέβαλε σειρά παραπόνων για τη σύλληψη, την κράτησή του, την κακή μεταχείριση της οποίας κατ' ισχυρισμόν έτυχε, και θέματα συναφή προς το αίτημα για την έκδοσή του στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

5

Με ό,τι μπορεί να χαρακτηριστεί ως άτυπο αίτημα προς το Ανωτάτο Δικαστήριο, το οποίο υπέβαλε στις 30.10.95, ο εφεσείων αξίωσε την αναστολή όλων των διαδικασιών που σχετίζονται με τον ίδιο, τη σύζυγο και τη θυγατέρα του, "... μέχρις ότου η έφεσή μου ακολουθεί και αποφανισθεί και όλα τα δικαιώματά μου τα σχετιζόμενα με την έφεση, εξαντληθούν." Παράλληλα, αξίωσε την απαλλαγή του από τον έλεγχο, όπως το χαρακτηρίζει, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακος και όπως το Δικαστήριο, το οποίο επιλαμβάνεται της αίτησης για την έκδοσή του, διαταχθεί να ακολουθήσει και εφαρμόσει τη Συνθήκη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

10

15

Το αίτημα του εφεσείοντα ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου χαρακτηρίζεται ως άτυπο διότι δεν είναι προσαρμοσμένο σε καμία διαδικασία η οποία ανάγεται στην αρμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ούτε συσχετίζεται με οποιαδήποτε θεραπεία που μπορεί να του παρασχεθεί.

20

Το Ανωτάτο Δικαστήριο στο οποίο έχουν περιέλθει οι αρμοδιότητες και εξουσίες του Ανωτάτου Δικαστηρίου (High Court), βάσει του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμου (Ν. 33/64), κέκτηται τις ακόλουθες δικαιοδοσίες:

25

(α) Δευτεροβάθμια δικαιοδοσία (Άρθρο 155 του Συντάγματος).

30

(β) Πρωτογενή δικαιοδοσία την οποία παρέχει ο νόμος (Άρθρο 155.2 του Συντάγματος).

(γ) Δικαιοδοσία έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων φύσεως Habeas Corpus, Mandamus, Prohibition, Quo Warranto και Certiorari.

35

Ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο οποίος επελήφθη της αίτησης, αντιμετώπισε τα αιτήματα ως αποβλέποντα στην παροχή θεραπείας η οποία μπορεί να παρασχεθεί μέσω προνομιακού εντάλματος, και ανέστειλε, σε πρώτο στάδιο, τη διαδικασία ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακος μέχρι την εκδίκαση της αίτησής του. Αφού άκουσε τον εφεσείοντα, το Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα του. Στην απόφαση που εφεσιβάλλεται, το αίτημα του εφεσείοντα χαρακτηρίζεται ως πρωτότυπο. Αρχικά, το αίτημα ξε-

40

λήφθη, όπως αναφέρεται, ως διάβημα για την έκδοση εντάλματος Certiorari λόγω της αναφοράς σ' αυτό, σε υπέρβαση εξουσίας. Διεφάνη κατά τη συζήτηση, όπως διαπιστώνει το Δικαστήριο, ότι ο εφεσείων εμμένει στη θέση ότι η Αμερικανική Κυβέρνηση πρέπει να αναγκαστεί να καταβάλει τη δαπάνη για το διορισμό του δικηγόρου του. Αυτή τούτη η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρακος δεν εφεισβλήθηκε, όπως σημειώνει το Δικαστήριο, και δεν επιζητείτο η αναθεώρησή της. Στην αγόρευση του αιτητή, όπως σημειώνει το Δικαστήριο, έγινε μακρά αναφορά σε ισχυρισμούς για παραβιάσεις των δικαιωμάτων του σε σχέση με τη σύλληψη και την κράτησή του, και πάλι δεν αποτελούσαν το αντικείμενο της διαδικασίας που θέσε σε κίνηση ενώπιον του Δικαστηρίου. Ως προς το αίτημα για την προστασία των δικαιωμάτων της συζύγου και της θυγατέρας του, ορθά επισημαίνεται ότι δεν αποτελούσαν το αντικείμενο της διαδικασίας. Εν πάση περιπτώσει, η προστασία των δικαιωμάτων τους αποτελεί ατομική τους μέριμνα.

Ο David Carter υπέβαλε έφεση η οποία είναι δύσκολο, ουσιαστικά αδύνατο, να συναρτηθεί με τα αιτήματά του ενώπιον του πρωτοδικού δικαστηρίου. Ο πρώτος λόγος έφεσης αφορά ισχυρισμό του ότι ο δικηγόρος της Δημοκρατίας, ο οποίος χειρίζεται την αίτηση για έκδοση και ο οποίος, όπως είναι παραδεκτό, παρακολούθησε την εκδίκαση της αίτησής του εφεσείοντα ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, είχε δύο συναντήσεις με το Δικαστή ο οποίος επελήφθη της αίτησης στο γραφείο του, κατά παραβίαση των δικονομικών κανόνων και των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης. Το γεγονός ότι ο κ. Στυλιανίδης παρακολούθησε την υπόθεση, σημειώνεται στην απόφαση του Δικαστηρίου, καθώς και το τι αναφέρε στο Δικαστήριο, "... η Πολιτεία είναι διατεθειμένη να διορίσει δικηγόρο της εκλογής του αιτητή και να πληρώσει τα έξοδά του. ...". Η προσφορά δεν έγινε δεκτή, όπως αναφέρεται στην απόφαση του Δικαστηρίου, διότι ο εφεσείων "... όχι μόνο θέλει δικηγόρο, αλλά και διερμηνέα για να του μεταφράζει τα διάφορα έγγραφα που του επιδίδονται από το Δικαστήριο, καθώς και δακτυλογράφο..." εμμένοντας ότι τη δαπάνη πρέπει να καταβάλει η Αμερικανική Κυβέρνηση. Ο κ. Στυλιανίδης στην αγόρευση του επανέλαβε τα όσα αναφέρονται στην απόφαση του Δικαστηρίου, δηλώνοντας ότι το μόνο αντικείμενο της επικοινωνίας του με το Δικαστήριο ήταν ο διορισμός δικηγόρου για να εκπροσωπήσει τον εφεσείοντα.

Δεν υπάρχει τίποτε το οποίο να αντικρούει τα όσα αναφέρονται από το Δικαστήριο ως προς την επικοινωνία που είχε ο κ. Στυλιανίδης με το Δικαστήριο. Περαιτέρω, η επικοινωνία δικηγόρου με το Δικαστήριο, έστω της άλλης πλευράς, δεν τεκμη-

ριώνει αφεαυτής ο,τιδήποτε το μπτό ούτε αποδεικνύει έλλειψη αμεροληψίας εκ μέρους του Δικαστηρίου. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι επρόκειτο για μονομερή αίτηση (ex parte) κατά την οποία ακούστηκε μόνο ο αιτητής. Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας κ. Στυλιανίδης, παρακολούθησε τη διαδικασία ως παρατηρητής και, όπως συνάγεται από την απόφαση του Δικαστηρίου, παρενέβη για να γνωστοποιήσει την προθυμία της Γενικής Εισαγγελίας για την παραχώρηση, από τη Δημοκρατία, νομικής αρωγής στον εφεσείοντα για την εκπροσώπηση του και στη διαδικασία ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Και ενώπιόν μας ο αιτητής επανέλαβε το αίτημά του για την καταβολή της δαπάνης, για την υπεράσπισή του στη διαδικασία έκδοσης από την Αμερικανική Κυβέρνηση, επικαλούμενος προς τούτο το Άρθρο 13 Συνθήκης που διέπει την έκδοση φυγοδίκων μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, το οποίο προβλέπει,

“All expenses connected with the extradition shall be borne by the High Contracting Party making the application.”

Σε μετάφραση: “Όλα τα έξοδα τα οποία σχετίζονται με την έκδοση, θα τα επωμίζεται το υψηλά συμβαλλόμενο μέρος το οποίο υποβάλλει την αίτηση.”

Επισημαίνεται ότι η σύμβαση ρυθμίζει τις διακρατικές υποχρεώσεις ως προς το ποιά χώρα επωμίζεται τα έξοδα (expenses) που σχετίζονται με την αίτηση για έκδοση. Εν πάση περιπτώσει, δεν άπτεται του ζητήματος της νομικής αρωγής. Όπως συνάγεται από την αγόρευσή του, ο εφεσείων φαίνεται τώρα να κατανοεί ότι δεν παρέχεται η δυνατότητα να διαταχθεί η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής να καταβάλει τη δαπάνη για την εκπροσώπηση του· το θεωρεί όμως πρόπον η Κυβέρνηση της χώρας του να υποστεί αυτή τη δαπάνη. Κι εμείς ζητήσαμε να πληροφορηθούμε κατά πόσο ο αιτητής θα ήθελε να εξετάσουμε το ενδεχόμενο διορισμού δικηγόρου για εκπροσώπηση του ενώπιόν μας. Η απάντηση την οποία πήραμε ήταν αρνητική. Προέχει, όπως μας ανέφερε ο αιτητής, για τον ίδιο να ολοκληρωθεί η διαδικασία το συντομότερο, μέσω της οποίας προσδοκεί τη δικαίωσή του.

Ο αιτητής επικαλείται κατά κύριο λόγο τις διατάξεις του Άρθρου 30 του Συντάγματος και τις συναφείς προς αυτές διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών μετά του

Πρόσθετου Πρωτοκόλλου [Άρθρα 5 και 6], οι οποίες επίσης αποτελούν μέρος του ημεδαπού δικαίου [βλ. κυρωτικό νόμο Ν. 39/62], που εξασφαλίζουν την πρόσβαση ενώπιον δικαστηρίου στο οποίο το άτομο δικαιούται να προσφύγει δυνάμει του Συντάγματος [Άρθρο 30.1] και την παροχή δωρεάν νομικής αρωγής, αποτεδή-
 5 ποτε το επιβάλλει το συμφέρον της δικαιοσύνης και όπως ο νόμος ορίζει [Άρθρο 30.3(δ)]. Βλ. επίσης JACOBS, "European Convention on Human Rights", σ. 90 κ.ε. και σ. 117".

10 Η εφαρμογή των διατάξεων του Συντάγματος που εξασφαλίζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες του ανθρώπου, και ενσωματώνονται στο Μέρος II, τυγχάνουν καθολικής εφαρμογής και διασφαλίζουν έναντι πάντων [βλ. μεταξύ άλλων, *Police v. Georghiades* (1983) 2 C.L.R. 33, *Merthodja v. Police* (1987) 2
 15 C.L.R. 227, και *Αστυνομία v. Γιάλλουρου* (1992) 2 Α.Α.Δ. 147].

Σε σωρεία αποφάσεων έχει τονισθεί η σημασία της τήρησης των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται από τις πρόνοιες του Άρθρου 30 για τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης [βλ. μεταξύ άλλων, *In re Efthymiou* (1987) 1 C.L.R. 329, *Ευσταθίου v. Αστυνομίας* (1990) 2
 20 Α.Α.Δ. 294, *Βίκτωρος v. Τραπέζης Κύπρου Από* (1992) 1(Α) Α.Α.Δ. 512, και *Μακρή v. Χ' Ευαγέλου* (1993) 1 Α.Α.Δ. 203]. Στην προκείμενη περίπτωση, έχει χορηγηθεί νομική αρωγή στον αιτητή για την κάλυψη της δαπάνης για την εκπροσώπησή του και δεν εγείρεται ζήτημα για περαιτέρω εξέταση. Το θέμα της διασφάλισης των δικαιωμάτων του αιτητή καθίσταται θεωρητικό εφόσον το αντικείμενο της διαδικασίας, όπως τέθηκε με το διάβημά του, δεν ήταν η αναθεώρηση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου λόγω παραβίασης των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται με το Άρθρο
 30 του Συντάγματος, ή η παροχή οποιασδήποτε άλλης θεραπείας γνωστής στο δίκαιο. Επρόκειτο για άτυπο αίτημα, για την έκδοση οδηγιών προς το Επαρχιακό Δικαστήριο, για τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του αιτητή. Η εξασφάλιση των συνταγματικών δικαιωμάτων του διαδίκου σε σχέση με τη δικαστική διαδικασία, αποτελεί πρωταρχικό καθήκον του κάθε δικαστηρίου και
 35 δεν μπορεί να καταστούν το αντικείμενο οδηγιών του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η έφεση δεν μπορεί να μεταβάλει το αντικείμενο της πρωτόδικης διαδικασίας και είναι, για τους ίδιους λόγους που απορρίφθηκε η αίτηση πρωτοδίκως, καταδικασμένη σε αποτυχία.
 40 Περαιτέρω, τα παράπονα που διατυπώθηκαν ως προς τη διεξαγωγή της πρωτόδικης διαδικασίας, που αποτελεί και το μόνο ζήτημα το οποίο εγείρει η έφεση, κρίνονται ανυπόστατα.

Ο ισχυρισμός του αιτητή για παραβίαση του δικαιώματος,

που εξασφαλίζει το Άρθρο 30.1 του Συντάγματος για ευχερή πρόσβαση στα Δικαστήρια τα οποία τάσσει το Σύνταγμα, καταρρίπτεται από το γεγονός και μόνο ότι η άτυπη αίτηση, την οποία υπέβαλε, έγινε δεκτή και εξετάστηκε με πάσα σπουδή.

5

Η έφεση κρίνεται ανυπόστατη και απορρίπτεται, όπως ορθά απορρίφθηκε ως ανυπόστατη και η αίτηση του αιτητή σε πρώτο βαθμό.

Η έφεση απορρίφθηκε ως ανυπόστατη.

10